

SZENTJÁNOSI CSABA

Csak

Csak a zsiráf, csak az elefánt,
csak az oroszlán, csak Afrika,
mennyi pompa, mennyi gyötrelem,
mennyi elutasítás, mennyi erotika,

csak a kenguru, csak a koala,
csak a paradicsommadár, csak Ausztrália,
az emberiségért a sydney-i operaházból
mennyi feltörő ária.

*

Csak a macskahátú pad,
cukrászda előtt a lányok,
az Andrásy úton könyv takar,
egy versbe bújva várok,

a lányok kigombolták a teret,
én nyalom a Mont Blanc-fagyit,
a szerelem hőjében rám olvadnak
hamiskás dalaik.

*

Csak egy darab vajaskenyér,
egy száraz kifli,
az égből a ház falához dobott
bicikli,
csak egy bögre kihűlt tea,
elgurult gyöngyök,
orvosi leletek, sistergő TV,
fáradt csütörtök,
csak egy ágy, egy mosolygó dinnyehéj,
ázott, lihegő kutya,
köhécselő hang a szomszédból,
mint összegyűrt szilveszteri duda.

Dolgaink felett

Nekünk annyi dolgunk van mindig,
közben meg nem...
mert ha csinálnánk, nem lenne
ennyi gondunk: ahogy a parasztember
dolgozik a földön, ahogy a madár
fészket épít, ahogy a hajós
átkormányoz a tengeren, ahogy
a remete medítál...
mi abban fáradunk ki, hogy
hogy reagálunk mindenre,
hogy dolgainkat, amiket ránk akaszt
a világ, a család, a munkahely –
egyeztetjük elvárásainkkal,
életünk gondolatmenetével...
igen, tanulnom kell nekem is, hogy
merjem elengedni feszültségeimet,
görcseimet, hogy ne életben akarjak maradni,
hanem merjek élni halált megvetően
(de az elmúlást tisztelően),
nekünk annyi dolgunk van mindig, hogy
határidőnaplónk, tennivalóink listája
teljesen telítve van... holott a világ,
csak pont ránk várna, az „annyi dolgunk van”
mentességünkre... mert mi dolgunk lehetne más,
mint egymást szeretni, megbocsátani, felnőni
a másikhoz? Akkor nem dolgaink lennének,
hanem ajándékaink, kedvességeink,
nehézségeink – amik könnyűvé válnának
a másik kezétől, lelkétől.
Nekem annyi dolgom van, pedig nélkülem is
tovább menne minden... az én dolgom,
hogy felismerjem ezt, és a lényeghez jussak el –
ahol megváltoznak „sürgősségi eseteink”,
és dolgaink fogaskerekeit egy nagy váltásban
össze tudjuk kapcsolni, hogy áttételekké váljunk.